

НАЦІОНАЛЬНИЙ КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ СПРИЯННЯ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Вих. № 24/01/10 від « 10 » 02 2017 року
На вих. № _____ від « _____ » 2017 року

Україна, 04053, м.Київ-053,
вул. Січових Стрільців 10, оф. 3
Тел./факс: (044) 272-27-78
Web: nkkspk.com.ua

Голові Волинської обласної
державної адміністрації
Гунчику В.П.

43027, м. Луцьк, Київський майдан, 9

ПРОПОЗИЦІЇ
щодо створення госпітальних округів

Шановний Володимире Петровичу!

Національний Координаційний Комітет сприяння протидії корупції (далі – Комітет) як громадське об'єднання, яке надає правовий захист громадянам, сприяє державним органам у захисті національних інтересів, боротьбі з корупцією та злочинністю продовжує отримувати різного роду звернення з приводу надання правової допомоги у захисті державних інтересів при вирішенні питань, пов'язаних із створенням госпітальних округів у Волинській області.

За результатами вивчення цих звернень, наданих документів, аналізу положень Конституції та законів України, а також власного розслідування встановлено, що через відсутність, на початковому етапі, чітких критеріїв у визначенні госпітальних округів при реформуванні сфери охорони здоров'я створено напругу в регіоні та є дестабілізуючим чинником.

На нашу думку вирішення цієї проблеми повинно бути у чіткій відповідності до вимог чинного законодавства України.

Законодавство України про охорону здоров'я ґрунтується на Конституції України і складається з Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» від 19 листопада 1992 року N2801-XII (далі - Основи законодавства України про охорону здоров'я) та інших прийнятих відповідно до Конституції актів законодавства, що регулюють суспільні відносини у галузі охорони здоров'я.

Крім того, законодавство про охорону здоров'я базується також на положеннях Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права (Міжнародний пакт ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 2148 –VIII від 19.10.73), положеннях Міжнародного пакту про громадянські і політичні права (Міжнародний пакт ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 2148-VIII від 19.10.73, положеннях Факультативного протоколу до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права (Україна приєдналася до Факультативного протоколу через Постанову ВРУ № 582-XII від 25.12.90), положеннях Конвенції про права дитини (Конвенцію ратифіковано Постановою ВР № 789-XII від 27.02.91).

Комітет вважає, що суб'єкт владних повноважень не діє сам по собі, а приймає рішення відповідально перед людиною. Відповідно, головним критерієм прийняття нормативно правових актів чи актів індивідуальної дії є прийняття такого рішення в інтересах людини.

Рішення суб'єктом владних повноважень не приймаються навмання, вони повинні відповідати вимогам спрямованості на забезпечення інтересів людини, мати обґрунтування, бути мотивованим.

Відповідно до ст. 12 Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права (Міжнародний пакт ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 2148-VIII від 19.10.73), держави, які беруть участь у цьому Пакті, **визнають право кожної людини на найвищий досяжний рівень фізичного і психічного здоров'я.**

Заходи, яких повинні вжити держави – учасниці цього Пакту для повного здійснення цього права, включають ті, які є необхідними для: забезпечення скорочення мертвонароджуваності та дитячої смертності і здорового розвитку дитини; запобігання і лікування епідемічних, ендемічних, професійних та інших хвороб і боротьби з ними; створення умов, **які б забезпечували всім медичну допомогу і медичний догляд у разі хвороби.**

Відповідно до ст. 6 Конвенції про права дитини (Конвенцію ратифіковано Постановою ВР № 789-XII від 27.02.91), держави – учасниці забезпечують у максимально можливій мірі виживання і здоровий розвиток дитини.

Відповідно до ч. 1 ст. 8 Закону України "Про засади внутрішньої і зовнішньої політики", основними засадами внутрішньої політики в соціальній сфері є: **утвердження духовно і фізично здорової сім'ї.**

Відповідно до ч. 1 ст. 10 цього Закону основними засадами внутрішньої політики в гуманітарній сфері є, зокрема: **реформування системи охорони здоров'я з метою забезпечення якісної і доступної медичної допомоги, надання державою гарантованого обсягу безоплатної медичної допомоги, раціонального державного контролю за якістю лікарських засобів і виробів медичного призначення.**

Відповідно до ст. 7 Закону України "Про основи національної безпеки України", на сучасному етапі основними реальними та потенційними загрозами національній безпеці України, стабільності в суспільстві у сфері державної безпеки визначено кризу системи охорони здоров'я і соціального захисту населення і, як наслідок, небезпечне погіршення стану здоров'я населення.

Відповідно до ст. 3 Конституції України, саме людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю, права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

Держава відповідає перед людиною за свою діяльність, утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Відповідно до ст. 49 Конституції України, кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування, охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм.

У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно, існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена.

Відповідно до ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ст. 8 Конституції України, закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Відповідно до преамбули Основ законодавства України про охорону здоров'я кожна людина має природне невід'ємне і непорушне право на охорону здоров'я. **Суспільство і держава відповідальні перед сучасним і майбутніми поколіннями за рівень здоров'я і збереження генофонду народу України, забезпечують пріоритетність охорони здоров'я в діяльності держави.**

Відповідно до ст. 1 Основ законодавства України про охорону здоров'я, мережа закладів охорони здоров'я - **сукупність закладів охорони здоров'я, що забезпечують потреби населення у медичному обслуговуванні на відповідній території.**

Відповідно до ст. 4 Основ законодавства України про охорону здоров'я основними принципами охорони здоров'я в Україні є, зокрема:

визнання охорони здоров'я пріоритетним напрямом діяльності суспільства і держави, одним з головних чинників виживання та розвитку народу України;

дотримання прав і свобод людини і громадянина в сфері охорони здоров'я та забезпечення пов'язаних з ними державних гарантій.

Відповідно до ст. 5 Основ законодавства України про охорону здоров'я, охорона здоров'я - загальний обов'язок суспільства та держави.

Відповідно до ст. 6 Основ законодавства України про охорону здоров'я, кожний громадянин України має право на охорону здоров'я, що передбачає: кваліфіковану медичну допомогу, участь в управлінні охороною здоров'я та проведенні громадської експертизи з цих питань у порядку, передбаченому законодавством; оскарження неправомірних рішень і дій працівників, закладів та органів охорони здоров'я.

Відповідно до ст. 7 Основ законодавства України про охорону здоров'я, держава згідно з Конституцією України гарантує всім громадянам реалізацію їх прав у сфері охорони здоров'я **шляхом створення розгалуженої мережі закладів охорони здоров'я;** організації і проведення системи державних і громадських заходів щодо охорони та зміцнення здоров'я; надання всім громадянам гарантованого рівня медичної допомоги; **здійснення державного і можливості громадського контролю та нагляду в сфері охорони здоров'я.**

Відповідно до ст. 8 Основ законодавства України про охорону здоров'я, держава визнає право кожного громадянина України на охорону здоров'я і забезпечує його захист.

Кабінет Міністрів України своєю постановою від 30 листопада 2016 року №932 «Про затвердження Порядку створення госпітальних округів» (далі – Порядок) встановив, що госпітальні округи починають функціонувати з дати затвердження їх переліку до складу Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до пункту 3 цієї постанови обласні адміністрації зобов'язано у місячний строк подати Міністерству охорони здоров'я України пропозиції щодо переліку та складу госпітальних округів згідно з Порядком, затвердженим цією постановою.

Зазначеним Порядком передбачено мету організації мережі закладів охорони здоров'я, принципи, умови, процедуру тощо.

Відповідно до пункту 8 цього Порядку до складу госпітального округу входять не менше однієї багатопрофільної лікарні інтенсивного лікування, яка повинна забезпечувати надання медичної допомоги не менше як 120 тис. осіб та /або другого рівня, яка повинна забезпечувати надання медичної допомоги не менше як 200 тис. осіб та інші заклади охорони здоров'я.

Відповідно до пункту 14 зазначеного Порядку, центром госпітального округу визначається населений пункт, як правило, місто з населенням **понад 40 тис. осіб**, в якому розміщена багатопрофільна лікарня інтенсивного лікування другого рівня.

Відповідно до пункту 15 цього Порядку, зона обслуговування госпітального округу визначається своєчасністю прибуття до багатопрофільних лікарень інтенсивного

лікування, що не повинно перевищувати 60 хвилин, та повинно бути еквівалентно радіусу зони обслуговування 60 кілометрів за умови наявності доріг з твердим покриттям.

Таким чином, цим Порядком чітко виписано процедурні умови щодо порядку створення госпітальних округів, а відтак при вирішенні питання щодо створення конкретного госпітального округу та їх кількості в регіоні повинні розглядатись через призму саме цих вимог.

На сьогодні адміністративно-територіальний поділ Волинської області включає 4 міста з населенням 383 682 осіб та 16 районів з населенням 658 817 осіб, всього 1 042 499 осіб.

Якщо розглянути питання щодо можливостей створення округів лише за критерієм чисельності населення, тоді виходить, що $1\,042\,499$ осіб (загальна чисельність) : 5 округів = 208,4 тис. осіб, або $1\,042\,499$: 6 округів = 173,7 тис. осіб, або $1\,042\,499$: 8 округів = 130,3 тис. осіб та $1\,042\,499$: 9 округів = 115,8 тис. осіб (додаток 1).

Вочевидь, що лише за цим критерієм в регіоні повинно бути не менше 5 округів за наявності багатoproфільної лікарні інтенсивного лікування, другого рівня (200 тис. осіб) та інших закладів охорони здоров'я.

За наявності однієї багатoproфільної лікарні інтенсивного лікування, яка забезпечує надання медичної допомоги не менше як 120 тис. осіб таких округів може бути 8.

Розглядаючи питання щодо створення госпітального округу у м. Володимир-Волинський і м. Нововолинськ, чисельність населення в цих містах становить 38 894 та 57 936 осіб відповідно, що вказує на можливість створення госпітального округу в кожному із них.

Аналізуючи можливість застосування на практиці критерію своєчасності прибуття до лікарні, яке не повинно перевищувати 60 хвилин та бути еквівалентно радіусу зони обслуговування 60 кілометрів за умови наявності доріг з твердим покриттям, встановлено (розрахунки зроблені в інтернет-сторінці Яндекс-навігатор), що в Горохівському районі відстань між м. Горохів до села Антонівка складає 42 км, які автомобілем можливо подолати за 58 хвилин. Відстань між м. Горохів до села Жуковець складає 34 км, які можливо подолати за 49 хвилин.

У Шацькому районі, відстань від села Хрипськи до м. Шацьк складає 31 км, які можливо подолати за 53 хвилини. Відстань між м. Шацьк та селом Самоїличі становить 15 км, які можливо подолати за 26 хвилин.

Наведені приклади засвідчують, що в радіусі 60 км не завжди можливо автомобілем подолати відстань до необхідного населеного пункту за 60 хвилин, а відтак є ризик ненадання своєчасної медичної допомоги, що може призвести до настання тяжких наслідків для хворого.

Безумовно ці обставини також повинні ретельно досліджуватись та враховуватись при визначенні кількості госпітальних округів.

Згідно з ст. 1 Закону України від 9 квітня 1999 року № 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації» місцева державна адміністрація в межах своїх повноважень здійснює виконавчу владу на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

За статтею 2 цього Закону місцеві державні адміністрації забезпечують виконання Конституції, законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади вищого рівня, законність і правопорядок, додержання прав і свобод громадян.

Діяльність місцевих державних адміністрацій відповідно до ст.3 Закону будується на засадах: відповідальності перед людиною і державою за свою діяльність, верховенства права, законності, пріоритетності прав людини.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про звернення громадян» громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, засобів масової інформації, посадових осіб відповідно до їх функціональних обов'язків із зауваженнями, скаргами та пропозиціями, що стосуються їх статутної діяльності, заявою або клопотанням **щодо реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів та скаргою про їх порушення.**

Відповідно до вимог ст. 15 цього Закону, *керівники та посадові особи підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності до повноважень яких належить розгляд заяв (клопотань), зобов'язані об'єктивно і вчасно розглядати їх, перевіряти викладені в них факти, приймати рішення відповідно до чинного законодавства і забезпечувати їх виконання, повідомляти громадян про наслідки розгляду заяв (клопотань).*

Відповідь за результатами розгляду заяв (клопотань) в обов'язковому порядку дається тим органом, який отримав ці заяви і до компетенції якого входить вирішення порушених у заявах (клопотаннях) питань, за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки.

Статтею 24 цього Закону передбачено, що особи, винні у порушенні цього Закону, несуть цивільну, адміністративну або кримінальну відповідальність, передбачену законодавством України.

Згідно ст. 212-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення незаконна відмова у прийнятті та розгляді звернення, інше порушення Закону України "Про звернення громадян" -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Відповідно до ст.25 Закону місцева державна адміністрація забезпечує здійснення заходів щодо охорони громадської безпеки, громадського порядку, боротьби зі злочинністю, **розгляд звернень громадян та їх об'єднань тощо.**

Відповідно до ч. 3 ст. 25 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» місцева державна адміністрація забезпечує розгляд звернень громадян та їх об'єднань, **контролює стан цієї роботи в органах місцевого самоврядування**, на підприємствах, в організаціях і установах, розташованих на відповідній території.

У відносинах з громадянами відповідно до ст.38 Закону місцеві державні адміністрації **забезпечують додержання прав і свобод громадян.**

Згідно з частиною 3 ст. 38 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» посадові особи місцевих державних адміністрацій зобов'язані розглянути звернення **громадян і не пізніше ніж у визначений законом термін прийняти рішення або дати обґрунтовану відповідь.**

Відповідно до статті 11 ЗУ «Про державну службу» державний службовець зобов'язаний діяти лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, передбачені Конституцією та законами України, **сумлінно виконувати свої посадові обов'язки**, додержуватися вимог законодавства у сфері запобігання і протидії корупції, додержуватися встановлених законодавством правил професійної етики державного службовця, **запобігати виникненню конфлікту інтересів під час проходження державної служби тощо.**

Згідно з ст. 42 цього Закону особи, зазначені у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, сумлінно, компетентно, вчасно, результативно і відповідально виконують службові повноваження та професійні обов'язки, рішення та доручення органів і осіб, яким вони підпорядковані, підзвітні або підконтрольні, **не допускають зловживань та неефективного використання державної і комунальної власності.**

Відповідно до статті 37 ЗУ «Про місцеві державні адміністрації» місцеві державні

адміністрації взаємодіють з громадськими організаціями для забезпечення прав і свобод громадян, задоволення їх політичних, екологічних, соціальних, економічних, культурних та інших інтересів з урахуванням загальнодержавних і місцевих інтересів, сприяють виконанню статутних завдань та забезпечують додержання законних прав таких об'єднань громадян.

Громадські організації можуть вносити пропозиції з питань їх діяльності на розгляд місцевих державних адміністрацій, мають право брати участь у розгляді внесених ними пропозицій шляхом надання необхідних пояснень та обґрунтувань.

Безумовно при розгляді зазначеного питання слід враховувати і вимоги Закону України від 11 липня 2002 року N 93-IV "Про статус депутатів місцевих рад".

Відповідно до частини 2 статті 2 цього Закону депутат місцевої ради як представник інтересів територіальної громади, виборців свого виборчого округу зобов'язаний виражати і захищати інтереси відповідної територіальної громади та її частини - виборців свого виборчого округу, виконувати їх доручення в межах своїх повноважень, наданих законом, брати активну участь у здійсненні місцевого самоврядування.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 40, 68 Конституції України, ст. ст.7, 9 ЗУ України "Про основи національної безпеки", ст.ст.1,15, 24 ЗУ "Про звернення громадян", ст.ст.25, 37, 38 ЗУ "Про місцеві державні адміністрації", ст. 21 ЗУ «Про громадські об'єднання»,

ПРОШУ:

1. Розглянути пропозиції та обґрунтування Комітету по суті викладених питань та вжити передбачені законом заходи щодо недопущення порушень закону, конституційних прав громадян та вимог постанови Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 року №932 «Про затвердження Порядку створення госпітальних округів» при вирішенні питань, що пов'язані із створенням госпітальних округів.

2. Розглянути питання щодо необхідності створення робочої групи із обов'язковим залученням фахівців різних інституцій для ретельного опрацювання цілого комплексу питань для надання виваженої, обґрунтованої та об'єктивної пропозиції до Міністерства охорони здоров'я України щодо переліку та складу госпітальних округів у Волинській області.

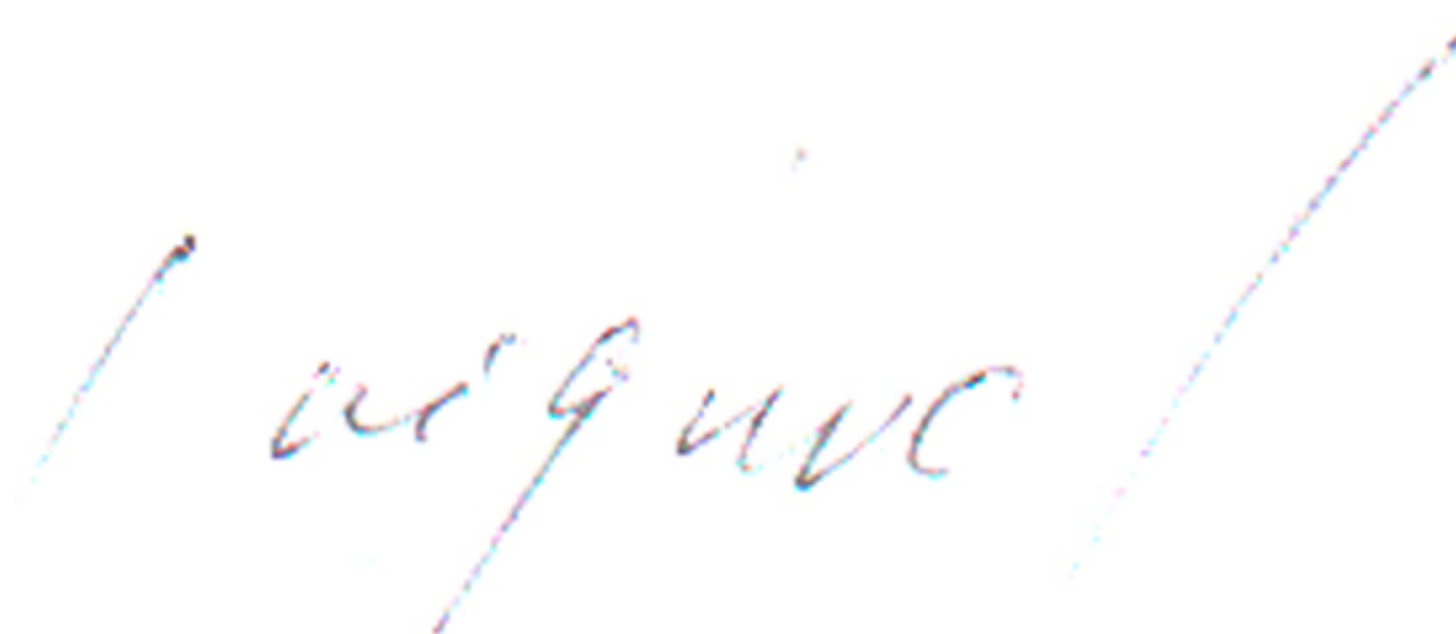
Проведені нами розрахунки засвідчують, що в регіоні має бути достатня кількість госпітальних округів, яка б забезпечила надання безпечної, якісної та своєчасної медичної допомоги.

Про вжиті заходи та прийняте рішення прошу поінформувати Комітет в установлені законом строки.

Додаток: на 5 арк.

З повагою,

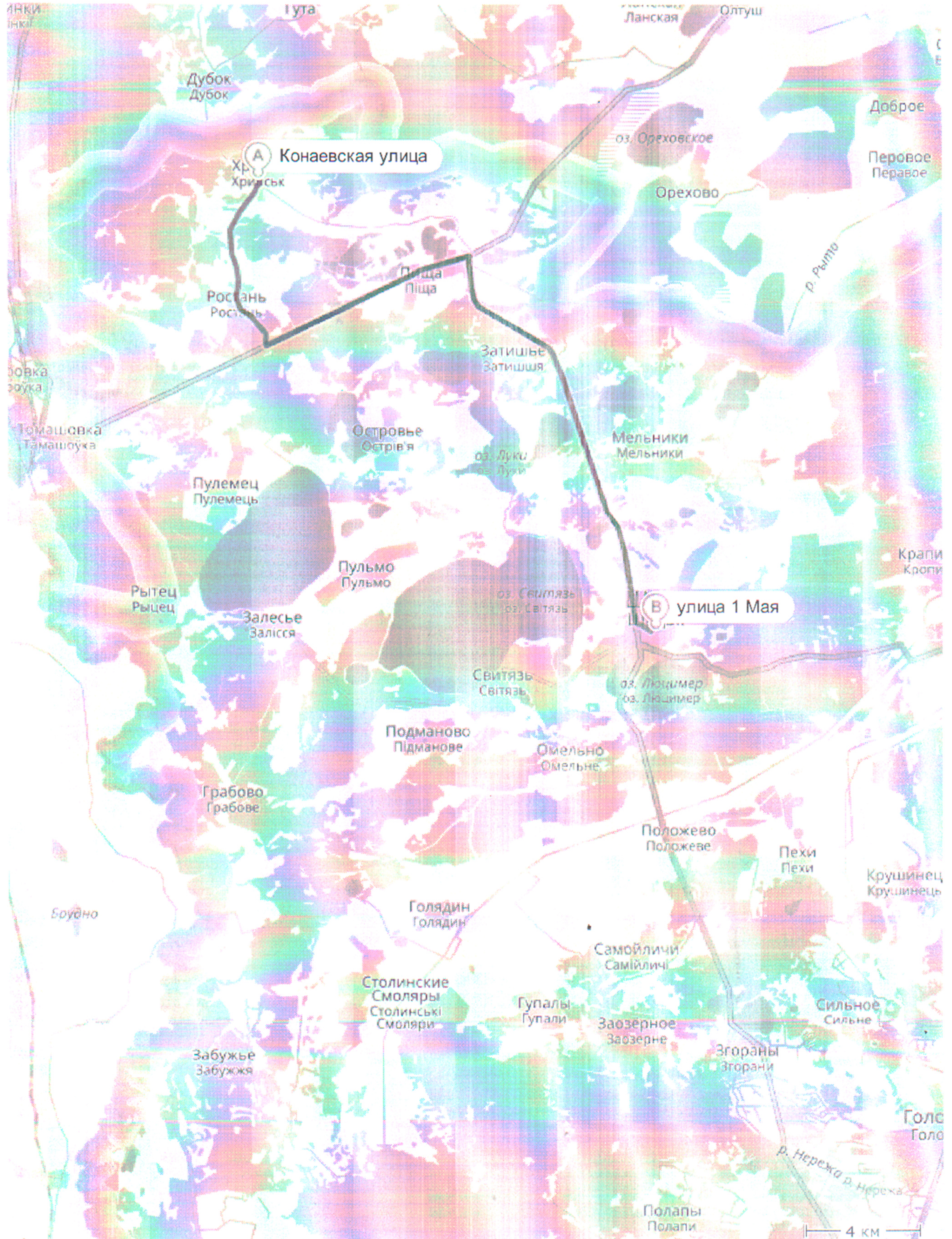
Голова Комітету

Є.І.Борсук

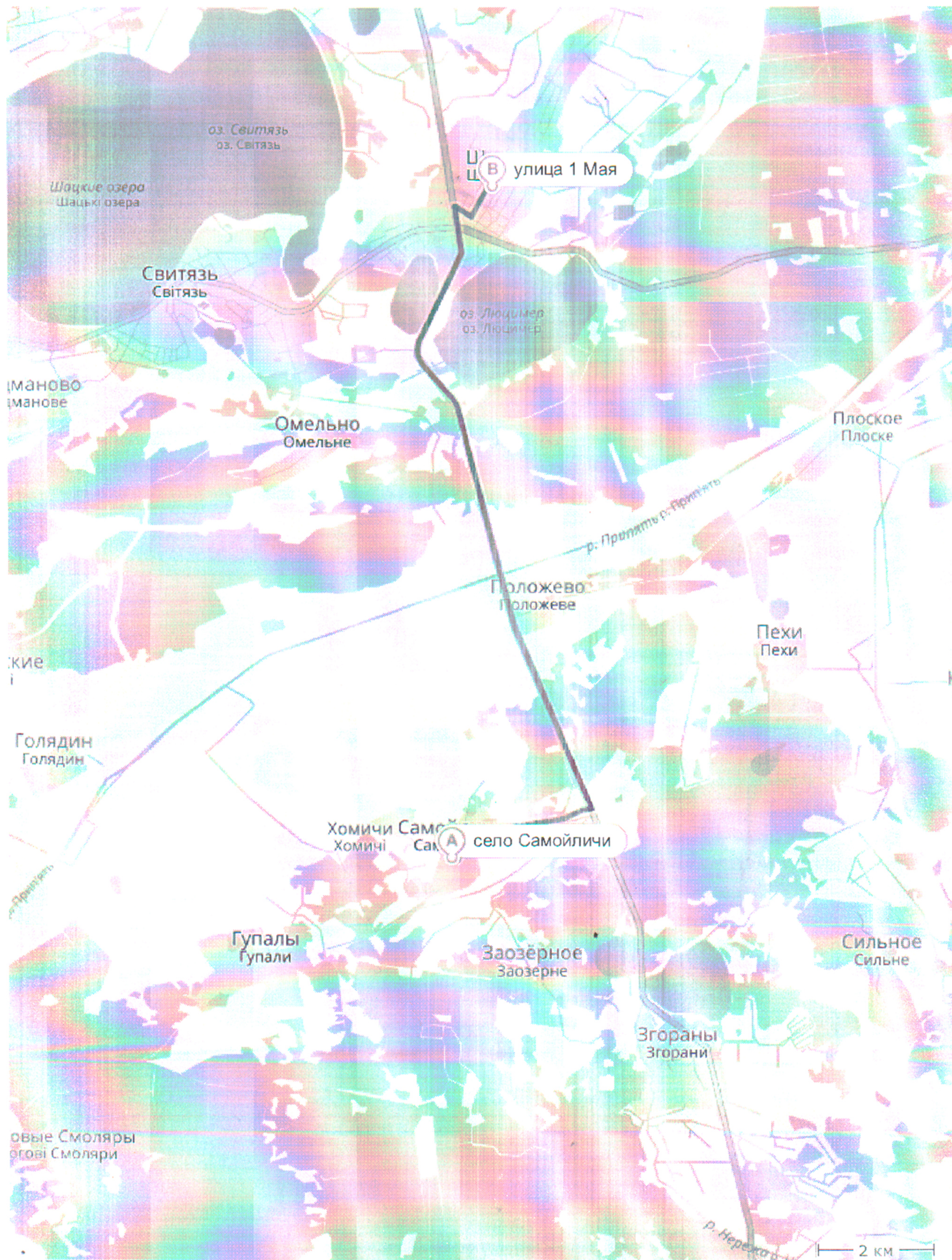
ПРОПОЗИЦІЇ
щодо створення госпітальних округів у Волинській області

№ з/п	Назва району/міста обласного значення	Загальна площа км ²	Загальна численність населення станом на
а	б	в	г
1.	м. Луцьк	42	217 502 (1.05.2016)
2.	м. Володимир-Волинський	16.05	38 894 (1.11.2013)
3.	м. Ковель	47.3	69 350 (01.09.2016)
4.	м. Нововолинськ	20	57 936 (01.11.2012)
			Всього населення в містах: 383 682
Райони:			
5.	Володимир-Волинський	1038	25 428 (01.4.2016)
6.	Горохівський	1122	51 617 (01.4.2016)
7.	Іваничівський	645	32 142 (01.4.2016)
8.	Камінь-Каширський	1747	63 897 (01.4.2016)
9.	Ківерцівський	1414	63 950 (01.4.2016)
10.	Ковельський	1723	40 443 (01.4.2016)
11.	Локачинський	712	22 328 (01.4.2016)
12.	Луцький	973	63 903 (01.4.2016)
13.	Любешівський	1450	36 009 (01.4.2016)
14.	Любомльський	1481	39 511 (01.4.2016)
15.	Маневицький	2265	54 370 (01.4.2016)
16.	Ратнівський	1437	52 214 (01.4.2016)
17.	Рожищенський	928	39 257 (01.4.2016)
18.	Старовожеївський	1121	30 497 (01.4.2016)
19.	Турійський	1205	26 289 (01.4.2016)
20.	Шацький	759	16 962 (01.4.2016)
			Всього населення в районах: 658 817
	Всього:	20143	Загалом: 1 042 499 тис. осіб

село ~~Антоновка~~ Хрипівськ – м. Шацьк

~~Ореховский~~ район, Волынская область, Украина
Шацький

село ~~Антоновка~~ Самойлици — м. Шацк

Гороховский район, Волынская область, Украина

Шацкiй

село ~~Автоновка~~ Жуковец - м. Горохов
Гороховский район, Волынская область, Украина